

Adéu Lester

Ahir dijous era enterrat al cementiri de Solsona Joan Muñoz, més conegut per Professor Lester.

El Joan o en Lester, conegut astròleg va morir el dimarts víctima d'un atac de cor, malaltia que patia des de fa tres anys. Es van celebrar els funerals a Barcelona i va ser enterrat a Solsona, ciutat que l'ha vist créixer i a la que ell expressava una especial predilecció.

L'enterrament va ser íntim, on només hi varen assistir el parents del difunt i algun amic.

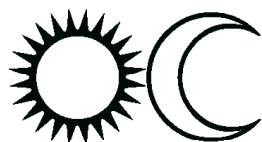
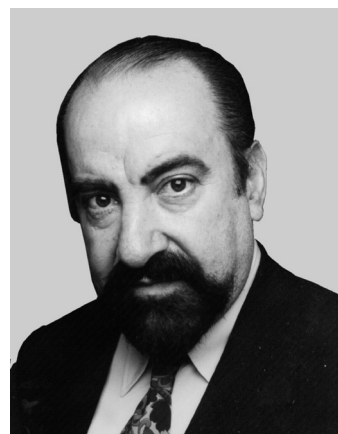
El professor Lester s'havia fet famós a través de la seva participació a la televisió, i als grans mitjans de premsa. Col·laborava cada dia amb TV3 i escrivia al diari AVUI.

El professor Lester es va interessar, ara fa uns dos anys, per conèixer la nostra revista i com la fèiem. Arrel d'aquesta visita vam publicar l'entrevista que teniu reproduïda a sota en la que ens explica tant els seus inicis com les seves inquietuds.

Membre actiu de Ràdio Solsona i director de la revista Solsona, a més dels títols i estudis que tenia, s'ha ben guanyat el reconeixement de tots. Per tot això, hem cregut adient tornar a publicar l'entrevista en el seu record.

LESTER, l'astròleg solsoní

Hem tingut el plaer de parlar una estoneta amb el Professor Lester, excel·lent persona i afable, prou conegut de tots vosaltres i al peu de l'actualitat amb el seu treball a TV3 i al diari Avui.

Aprofitant la presentació de l'exposició que aviat farà a l'Ajuntament de Solsona, més concretament entre els dies 12 i 24 d'agost, en la que podreu veure obres pictòriques seves relacionades amb el món Ovni, els efectes paranormals i prespectiva de futur entre altres i la conferència on ens parlarà sobre la sectorització de Catalunya on el Solsonès resulta ser el Centre Telúric dels voltants, us oferim la xerrada que vam tenir ara fa uns dies.

Com et vas començar a interessar pel món de l'astrologia?

De fet, de molt petit jo tenia com una crida als fets paranormals sobretot al cel, jo de

petit em preguntava el perquè d'aquesta existència, perquè estic aquí i què és el que significa tot això. Jo no m'identificava. Els altres deien, jo sóc aquest, jo sóc això i jo em preguntava què hi faig aquí, què és el què represento...

Recordo com a fet curiós que, a casa, les festes com per exemple la de Nadal m'hi trobava tan distant que quan ja havia passat, agafava i marxava corrents a la muntanya i preguntava ¡Què faig aquí!. Perquè jo sentia que hi era per alguna cosa i d'alguna manera parlava amb Déu i t'ho dic de manera directa perquè vegeu l'angoixa existencial que tenia. Era com una angoixa còsmica. Jo llegia a escriptors com Miguel Unamuno que compartien, com jo, aquesta angoixa.

Aquesta angoixa et fa aprofundir en aquests temes?

Doncs sí, vaig començar amb la ioga, la ioga física, el Hota Ioga, Aiami Ioga etc.

Fruit de tot això vaig arribar a ser professor de ioga, vaig estar 12 anys com a professional, llavors vaig deixar aquesta part artística i vaig ser el primer locutor de la ràdio a Manresa, vaig anar a visitar l'excel·lentíssim Vicente Enrique Tarancon i vaig tenir una conversa molt interessant amb ell sobre el què jo creia que era el meu camí. Ell em va fer una targeta i amb la seva recomanació vaig començar a treballar a Ràdio Nacional de Espanya, que llavors era Ràdio Peninsular. Jo vaig ser el primer i l'últim de la ràdio. Vaig treballar molt en "España para los españoles" amb la Maria Mateos Almendro. També amb Juan Manuel Soriano que era el meu "jefe", l'anomenaven "la voz de oro". Amb ell vaig aprendre molt. Arrel d'això vaig fer doblatge de pel·lícules. M'he identificat una mica amb "Larry del filo de la navaja", que és un personatge amb inquietuds per trobar la veritat en aquest món.

Vaig intentar buscar la veritat per equilibrar aquesta angoixa, una mica amb la ioga, la ràdio, la música... tot això va anar despertant en mi la zona muda del cervell, perquè tenim zones que no les utilitzem, però crec que per mitjà del ioga i de la meditació vaig despertar zones que estan atrocinades i a arrel de tot això vaig arribar a despertar.

Abans com que vivia a Tortosa, parlava molt amb el Mossèn Merñac que era un gran teòleg, autor d'alguns llibres. Amb ell he tingut interessants converses.

També vaig conèixer Mossèn Romanyà, biogràfic que estudiava el sol i jo recordo que passava molta estona mirant pels seus telescopis, no tan sols la lluna sinó també tot el cel. Una altra cosa que també em va despertar zones dormides, així vaig entrar al món de l'astrologia. Vaig veure que el meu camí era aquest, veure el contacte de l'ésser humà vinculat a les estrelles. Vaig començar a llegir molt i durant molts anys.

Dins d'aquest món hi ha gent que no estan preparats i potser valdria més que es dediquessin a tirar pedretes al riu. Jo no he arribat al final ni molt menys, però sí que puc dir-te que és com arribar a entendre la teoria de la relativitat el fet d'estar capacitat per poder parlar d'astrologia sèria.

Vas deixar la ràdio?

No, vaig seguir però amb menys intensitat. Feia un programa d'astrologia

Setmanari d'informació local

en el sentit pràctic pels pagesos, on s'informava sobre les temperatures del camp, quan s'ha de segar...

A partir d'aquí quan comences a entrar seriosament a la televisió a que la gent ja et conegui com al professor Lester?

Doncs em vaig llançar una mica amb el tema extraterrestre l'any 68. Vaig tenir com una crida que em portava atret cap al Port del Comte. Aquesta crida em deia per dins "has d'anar allà, hi han altres sers i tu hi pots tenir contacte de manera paranormal". Al meu llibre explico les experiències que tingut allà i avui dia encara em crida o sigui que jo aniria allà a cada moment. De fet hi he anat moltes vegades.

En sentir-se Solsoní i amb les teves experiències al Port del Comte suposo que t'han fet endinsar-te més al tema...

Sí, jo a pesar de no haver pogut viure aquí a Solsona, he tingut tota la meua vida el cor aquí, a Solsona, potser fins i tot tota la meua fortalesa la dec a Solsona pel que representa el Solsonès, és a dir, que quan m'he trobat baix de piles, agafava forces de Solsona i del Solsonès.

De quina manera?

Doncs recordant l'energia, perquè hi ha una gran energia dins el Solsonès, sempre deien que Manresa és el cor de Catalunya i jo deia que no. El Solsonès és el cor de Catalunya.

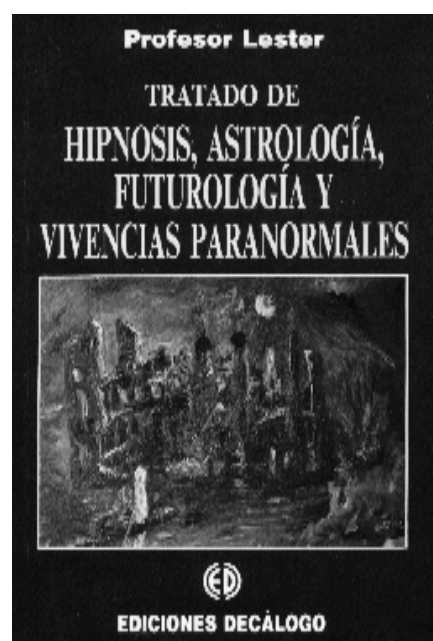
Al diari Avui faig una plana de cada sector de Catalunya, on li dono tota la importància que es pot i que es mereix dins les seves característiques de signes Àries, Aquari, Capricorn etc., on cada àrea té la seva força però el centre, el seu punt màxim de radiació telúric, magnètic, esotèric i, fins i tot, en les línies ortotèniques de tot Catalunya és al Solsonès.

Ara apart del diari Avui també estàs col·laborant amb TV3?

Sí, des del Filiprim fins ara, d'una manera molt més seriosa i especialitzada i des de fa dos anys estic treballant al Bon dia Catalunya.

Hem sabut que vas participar activament a la revista SOLSONA, explica'ns una mica com va anar.

En vaig ser el director durant més d'un any i teníem moltes col·laboracions, havia fet entrevistes a grans artistes aprofitant que treballava a la televisió i a la ràdio i com que els meus pares vivien

Llibre que actualment té editat i on explica la base de l'astrologia i consells pràc

Carta astral realitzada pel professor Lester a Solsona amb motiu de la celebració dels 400 anys de ciutat.

a Madrid anava als estudis de cinema i feia tantes entrevistes com podia.

Com et van posar el sobrenom de professor Lester?

Això em fa molta gràcia, ja que va coincidir amb la meua participació a Radio Nacional d'Espanya amb el Josep M. Bachs, gran amic meu i company de treball. Jo feia de locutor i ell, que ja tenia aquella inspiració tan enriquida que té, estava a les tasques de publicitat.

Es va presentar l'oportunitat de fer un programa de grafologia i havíem de buscar-nos un nom. Ell una nit va dir: dígue'm un nom per a mi que jo te'n diré un per a tu. Jo li vaig dir: et diràs professor Clodel. I ell va agafar un disc dels seus i em va dir: a veure que et sembla això? "El maravilloso sonido de Lester, soni Lester" i em va agradar i de seguida vam posar aquest nom al programa de grafologia on estudiàvem el caràcter i es deia "Clodel i el professor Lester". Això va ser l'any 65, ara ja fa molts anys. Vaig incorporar tant aquest nom que tothom em coneix com a Professor Lester i va quedar així, per això, no per cap intencionalitat. Després vaig adonar-me, com a cosa curiosa, que "lester" la "r", la "s" i la "t" que hi ha, en la numerologia onomàntica suma una quantitat increïble de vibracions positives.

On és la frontera entre l'església i l'astronomia.

No hi he tingut mai cap problema, perquè, l'astrologia és una ciència, fins i tot durant mil·lennis els metges eren astròlegs però ara això ja no consta enlloc perquè totes aquestes ciències han pres el seu camí. Així hem de creure que l'astrologia és més un estudi que no pas una creença. De l'origen de l'astrologia n'han sorgit moltes altres ciències. Una persona pot ser catòlic, protestant, musulmà etc. i beneficiar-se de la meditació del ioga.

També hi ha gent que s'ha volgut beneficiar d'aquest

malentès, més del que podien i ells mateixos han estat qui han intercanviat una cosa per l'altra. Els que fan profecies són els que practiquen l'astromància, que són les arts adivinatòries. Això d'endevinar és molt relatiu perquè cada persona és un fet únic.

Quant temps fa que has publicat el teu llibre?

Ja fa uns anys però és un llibre que no té època, i ara estic parlant amb l'editorial per anar preparant un altre llibre, el de les meves memòries on explicaré la meua trajectòria fins i tot a nivell personal. Del 12 al 24 d'agost faré l'exposició de pintura antològica i en aquesta es troben reflexades les meves inquietuds. Aquesta exposició la farem a l'Ajuntament de Solsona.

Quins projectes tens per fer a partir d'ara?

Tinc presentat algun programa que s'anomena "l'astrologia a casa" i seria un programa de televisió diari per informar a la gent del què és en realitat l'astrologia, i treure aquesta imatge falsa d'idees malignes i coses d'aquestes que no hi tenen res a veure i demostrar que és, de veritat, una ciència.

Fes-nos una conclusió per als nostres lectors.

Jo voldria comunicar el perquè pot ser crucial, el perquè de la meua vida, doncs s'ha de tenir fe d'allò que no està a la vista, però que hi és com l'aire, vivim de l'aire, quelcom tan necessari, però que no veiem. I el que jo demano als lectors és que pensin que viure a Solsona és un fet històric i transcendental, un destí especial que tots tenim i ens hem de sentir privilegiats, i d'aquí totes les vivències importants que hi ha a Catalunya i jo voldria que tots els solsonins fessin honor al nom "Sol-Sona"

L'espurna del MIA

